

гранична и непостижима. Докато не се е проявила, тя е безгранична и непостижима. Щомъ се прояви, тя става постижима. Стремете се къмъ проявеното съзнание, като пазите правилото да не изяждате всичкото жито въ хамбара.

Сега ще ви задамъ въпроса: Тръбва ли всичко да опитвате? Ще отговоря съ следния примѣръ. Представете си, че седите на единия край на една чувствителна плоскостъ, поставена на една подпорка, а на другия край на плоскостъта е закачена една кошница съ ябълки, която по тегло е равна на вашето. Значи, имате нѣщо подобно на везни, които се намиратъ въ равновесие. По едно време дохожда единъ философъ при васъ и казва: Защо не вземешъ една кука и не извадишъ нѣколко ябълки отъ кошницата да ги опиташъ? Вие виждате една кука близо до васъ, взимате я и съ нея посѣгате къмъ кошницата, изваждате нѣколко ябълки и ги опитвате. Въ този моментъ равновесието се нарушава, плоскостъта се наклонява къмъ точка В, дето седите вие, и се образува единъ полукръгъ отъ D до Д. Това нарушаване на равновесието е причина за известно нещастие, на което се натъквате. Който разбира закона за равновесието, той трѣбва да се мѣсти, постепенно да отива къмъ с; същевременно и кошницата трѣбва да се мѣсти. Когато тежестъта се намалява, раменетѣ на лоста трѣбва да се скжсяватъ, за да се запази равновесие